

POSTANOWIENIE

Dnia 6 grudnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Hubert Wrzeszcz (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Grzegorz Misiurek (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi J. R. i T. R. o wznowienie postępowania w sprawie z wniosku
J. R. i T. R.

przy uczestnictwie A. K. i W. K.

o rozgraniczenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 6 grudnia 2012 r.,

zażalenia wnioskodawców

na postanowienie Sądu Okręgowego

z dnia 19 września 2012 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 19 września 2012 r. odrzucił skargę J. R. i T. R. o wznowienie postępowania w sprawie o rozgraniczenie, zakończonego prawomocnym postanowieniem tego Sądu z dnia 21 lutego 2012 r., sygn. akt III Ca 737/11, uznając, że wskazana przez skarżących podstawa wznowienia - przewidziana w art. 403 § 2 k.p.c. - w rzeczywistości nie występuje, gdyż powołana została w celu podważenia dowodu z opinii biegłego sądowego, przeprowadzonego w poprzednim postępowaniu.

W zażaleniu na powyższe postanowienie J. R. i T. R. wniesli o jego uchylenie podnosząc, że wniesiona przez nich skarga o wznowienie postępowania nie została oparta na odmiennej - niż przyjęta przez Sąd Okręgowy - ocenie opinii biegłego, lecz na wykryciu nowych dowodów nieznanymi im we wcześniejszym postępowaniu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Podstawą wznowienia przewidzianą w art. 403 § 2 k.p.c. jest późniejsze – po uprawomocnieniu się wyroku lub postanowienia orzekającego co do istoty sprawy - wykrycie takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Niemożność skorzystania w poprzednim postępowaniu z określonych okoliczności faktycznych lub środków dowodowych nie zachodzi, gdy istniała obiektywna możliwość powołania ich w tym postępowaniu, a tylko na skutek opieszałości, zaniedbania, zapomnienia czy błędnej oceny potrzeby ich powołania strona tego nie uczyniła (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 1999 r., II CKN 807/98, niepubl.). Przyjmuje się, że okoliczności faktyczne i dowody powinny być nie tylko nieujawnione w postępowaniu prawomocnie zakończonym, ale i nieujawnialne, czyli niedostępne dla strony skarżącej (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia z dnia 4 marca 2005 r., III CZP 134/04, niepubl.).

U podstaw zaskarżonego postanowienia legło stwierdzenie przez Sąd Okręgowy, że wznowienia postępowania nie może usprawiedliwiać prywatna opinia

biegłego sporządzona po uprawomocnieniu się orzeczenia, mogąca uzasadniać odmienną ocenę okoliczności, na których oparto orzeczenie, dokonana w opinii innego biegłego. Należy jednak zauważyć, że skarżący powołali się na wykrycie - na podstawie opinii geodety M. S. opracowanej pod koniec maja 2012 r. - dowodów w postaci operatu pomiarowego z 1969 r. oraz protokołów ustalenia stanu władania, sporządzonych przez Wojewódzkie Biuro Geodezji i Terenów Rolnych w K., nieznanych rzeczoznawcy sporządzającemu opinię sądową, a istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Sąd Okręgowy do kwestii tej w ogóle się nie odniósł, poprzestając na przywołaniu stanowiska judykatury, zgodnie z którym podstawy wznowienia postępowania nie może stanowić prywatna opinia dająca asumpt do odmiennej oceny dowodu przeprowadzonego we wcześniejszym postępowaniu.

W tym stanie rzeczy nie można uznać za prawidłową oceny, iż przytoczone w skardze okoliczności nie stanowią podstawy wznowienia postępowania przewidzianej w art. 403 § 2 k.p.c.

Mając to na uwadze Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁶ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.